

DZIENNIK OSTROWSKI

JEDYNE PISMO CODZIENNE W POŁUDNIOWEJ WIELKOPOLSCE

Rok 4

Ostrów (Wlkp.), czwartek, dnia 21 maja 1936 r.

Nr. 119

Negus marzy o ogólnym powstaniu w Abisynji

WIENIEN, 20. V. Prasa tutejsza podaje sensacyjną wiadomość z Kairu, że bawiący tam turecki generał i obrońca Harraru *Wehib - Pasza* został telegraficznie wezwany przez cesarza abisyńskiego do Jeruzolimy. Przed opuszczeniem Port Saidu generał w wywiadzie z dziennikarzami oświadczył, że wojna w Abisynji nie jest skończona. We wszystkich punktach kraju tworzą się oddziały partyzanckie, które prowadzą na własną rękę działania, nękając garnizony włoskie.

Ze słów tureckiego generała wynikałoby, że Negus nosi się jeszcze z zamiarem wszczęcia w Abisynji ogólnego powstania przeciwko Włochom.

W Port Saidzie krąży wiadomość, że do jednego z portów angielskich morza Czerwonego napływają w dalszym ciągu transporty broni, zakupione podobno przez Negusa już po jego ucieczce z kraju. Jak domyśla się prasa egipska, transporty te przeznaczone są dla powstańców abisyńskich i będą przetransportowane na terytorium okupowane przez zwycięskie wojska włoskie. Szmugiel broni i amunicji prowadzony jest również przez granicę Sudanu.

Według wiadomości, nadchodzących z Addis Abeby, władze włoskie zastosowały w całym kraju ostre środki w celu ukrócenia rozwiniętego bandytyzmu. W Addis Abebie codziennie wykonywane są masowe egzekucje bandytów, przyłapanych z bronią w ręku.

Równocześnie jednak pod rządami włoskimi życie w Abisynji zaczyna wracać do normy. W stolicy kraju zapanował gorączkowy nastrój spekulacji i interesów. Władze włoskie przystępują w pośpiesznym tempie do zagospodarowywania zdobytych obszarów Mussolini, jako minister kolonii, zatwierdził plan budowy sieci dróg ogólnej długości około 4.000 kilometrów. Równocześnie technicy włoscy prowadzą studia nad utworzeniem na pustyni Dankali, leżącej poniżej morza, wielkiego sztucznego jeziora, któreby zamieniło ten dziki kraj w żyzną równinę.

Polski robotnik zginął w kopalni francuskiej

STARSBURG, 20. V. — W kopalni Stiring-Wendel w Lotaryngji wskutek osunięcia się wielkich mas węgla, trzydziestoletni górnik Mikołaj Pinacki uległ złamaniu kręgosłupa. Przewieziony do szpitala, zmarł, nie odzyskawszy przytomności.

Trzy ofiary katastrofy lotniczej

NOWY JORK, 20. V. Pod Baton Rouge (w stanie Luizjana) spadł samolot. Trzy osoby poniosły śmierć, a wśród nich znany lotnik Harry Williams i jego pilot.

KRÓL FARUK PRZEMAWIA DO SWEGO NARODU

Młodziutki król Egiptu Faruk I. wygłosił przez radio pierwszą przemowę do swego narodu.

„Kościuszkę“ odpłynął bez negusa

WARSZAWA, 20. V. S.-s. „Kościuszkę“ odpłynął 19 bm. z portu w Haifie, zabierając 115 pasażerów, pocztę i ładunek towarów.

Podana przez niektóre źródła włoskie, a zamieszczona w prasie krajowej, wiadomość o rzekomej wyjeździe z Palestyny b. negusa Abisynji Haile Selassie statkiem „Kościuszkę“ nie znajduje potwierdzenia.

Z UROCZYŚCZOŚCI W KSIĄZU

ku czci powstańców poległych 1848.

Sejmowa grupa pracy

żąda przymusowego rozjemstwa

WARSZAWA, 20. V. — Pod przewodnictwem sen. Bobrowskiego odbyło się dziś zebranie parlamentarnej grupy pracy, poświęcone omówieniu rządowego projektu ustawy o umowach zbiorowych. Po wysłuchaniu opinii zaproszonych rzeczoznawców odbyła się dyskusja, w której uczestnicy zebrania stwierdzili, że wniesiony projekt ustawy nie stanowi dostatecznego uregulowania zagadnienia i podkreślali, że brzmienie projektu rządowego winno ulec zasadniczym uzupełnieniom, przede wszystkim w kierunku ustawowego rozstrzygnięcia zagadnienia przymusowego rozjemstwa. Postanowiono

natychmiast przystąpić do opracowania poselskiego projektu ustawy o rozjemstwie i traktować ją jako nierozłączną ze zmodyfikowanym odpowiednio projektem ustawy o umowach zbiorowych, aby w najbliższej sesji obie te ustawy razem mogły być przez Sejm uchwalone.

Zwracając uwagę na konieczność uaktywnienia działalności rządowej na odcinku zagadnień pracy, zebrani postanowili zwrócić się o symboliczną niejako zmianę tytułu odnośnego resortu ministerjalnego z Min. Opieki Społ. na Min. Pracy, albo Min. Spraw Społecznych.

NA POCZĄTEK KONTROLA UBEZPIECZALNI SPÓŁ.

WARSZAWA, 20. V. Powołana przez p. min. opieki społ. spośród przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych komisja rewizyjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podjęła ostatnio szereg czynności organizacyjnych i rewizyjnych.

Komisja jest podzielona na komplety rewizyjne, z których każdy zbada i skontroluje działalność jednego z funduszy ubezpieczonych. W skład każdego kompletu wchodzi przedstawiciel pracodawców i ubezpieczonych. Przewidziany jest dla panów prac. specjalnych udział rzeczoznawców fachowych. Cztery spośród kompletów już rozpoczęły swe prace w działach takich, jak nadzór Zakładu U. S. nad ubezpieczalniami społecznymi, działalność świadczeniowa, administracja nieruchomości, działalność centrali itd. Zbadanie ogólnych wyników finansowych gospodarki zakładu rozpocznie się w chwili, gdy będzie gotowy bilans zakładu wraz ze sprawozdaniami rachunkowymi poszczególnych funduszy.

Opócz wykonywania prac rewizyjnych za rok ub. komisja ma możliwość śledzić do pewnego stopnia bieżącą działalność Zakładu przez udział z glosem doradczym swych delegatów w t. zw. posiedzeniach komisarzy Zakładu, decydującego jednoosobowo, zamiast nieistniejącej dotychczas Rady Zakładu, głównie w sprawach lokacyjnych instytucji. Prezydjum komisji uznało za konieczne przedstawić panu ministrowi opieki społecznej, w wyjaśnieniach ustnych i w memoriale, swe spostrzeżenia. Pan minister przyrzekł podjąć akcje, zmierzającą do poprawy warunków lokacyjnych, zarówno w zakresie finansowym, jak i formalnym.

Balonem nad Atlantykiem

Śmiały projekt aeronauty belgijskiego

BRUKSELA, 20. V. — Słynny aeronauta belgijski Ernest Demuyter, znany w Polsce z udziału w zawodach o puchar Gordon-Bennetta, zamierza podjąć lot ponad Oceanem Atlantykiem na zwykłym balonie, którego plany opracowuje wspólnie ze swym przyszłym towarzyszem podróży, inż. Charlier. Balon miałby około 10 tys. metr. sześć.

objętości, a więc byłby kilkakrotnie większy od balonów, biorących udział w zawodach o puchar Gordon Bennetta. Demuyter przewiduje, że przelot nad Atlantykiem trwałby od 80 do 100 godzin. Start nastąpiłby w Ameryce, lądowanie zaś prawdopodobnie w Skandynawji.

Wypaczenie idei kolonii polskich Żydów w nich nie chcemy

Coraz częściej i coraz poważniej zaczyna się mówić nietylko u nas ale i zagranicą o konieczności przyznania Polsce kolonii zamorskich. Europa zaczyna rozumieć i uznawać, że pretensje Polski pod tym względem są słuszne i uzasadnione wobec ogromnego przyrostu naturalnego ludności i grożącego przeludnienia kraju.

Na zrozumienie znaczenia kolonii dla Polski wskazuje m. in. ostatnie wystąpienie organu Niemców czeskich „Prager Tagblatt“, który w obszernym artykule, omawiającym poza tem program morski Polski odróżnionej oraz działalność Ligi Morskiej i Kolonjalnej, tak pisze w tej sprawie:

„Należy się z tem liczyć, że zanim zostanie zrealizowany projekt laburzystów angielskich „pooling of colonies“ (rozgrywka o kolonie), dyplomacja polska zgłosi w Genewie swe stanowcze żądanie przyznania jej kolonii, gdyż Polska chce i ma prawo być państwem kolonjalnym“

Nie przesądając w tej chwili zasadniczej sprawy, czy i kiedy wystąpi Polska oficjalnie z takim żądaniem przed forum międzynarodowym, należy zastrzec się bardzo stanowczo przeciw innemu ustępowi tego artykułu, ustępowi, w którym pismo czesko-niemieckie rozpatruje sprawę kolonii polskich pod kątem widzenia stosunków społecznych i demopolitycznych w Polsce i pisze:

„Coraz aktualniejszy i bardziej zaostrażający się problem żydowski w Polsce wymaga się rozwiązania, któreby odpowiadało liberalnemu i wielkoduszemu duchowi polskiej polityki narodowościowej. Element drobnych, zubożonych kupeców żydowskich znalazłby w kolonjach teren do pracy i zarobków. Polska pragnie widocznie unikać stosowania metod, używanych w stosunku do żydów przez NiNemcy.“

Otóż pomysł „Prager Tagbl.“, aby ułatwić żywiolowi żydowskiemu w Polsce emigrację wraz z polską ludnością rolniczą czy rzemieślniczą do ewentualnych kolonii polskich, jest zgoła chybiony i dla nas zupełnie niepożądany. Gdyby wślad za naszym poszedł do polskich kolonii emigrant żydowski, to oznaczałoby to skazanie naszych wychodźców na wyzysk ze strony rucelichwego, sprytnego i nieuczciwego się często z zasadami etyki żywiolu żydowskiego. Wszelkie pośrednictwo i handel zarówno w kolonji jak między kolonją i Polską, dostalby się niewątpliwie w ręce żydowskie, którym ułatwiłoby to większą zamożność i niewątpliwie chętna pomoc ze strony międzynarodowego kapitału żydowskiego. To też żydzi pasowałyliby tam za morzem, na pracy polskiego chłopca czy rzemieślnika, tak samo, jak pasowałyliby obecnie w kraju. Jeżeli zdołabymy kolonie, to chcemy, aby one były całkowicie i naprawdę polskie, aby ziemię tam uprawiali i plody jej zbierał polski rolnik, aby kupował je polski kupiec i przewoził do kraju polski statek do polskiego hurtownika. Żądanie zaś kolonji oznaczałoby zubożenie polskiej emigracji.

Taka wspólna emigracja polsko-żydowska byłaby tem mniej pożądana, że przeciw mamy rosnące w liczbę i kwalifikację kadry młodych pracowników umysłowych, nie mogących chwilowo znaleźć zajęcia w kraju, mamy przyrost wielki młodzieży, która mogłaby doskonale przystosować się w danym razie do pracy w handlu bądź tam, w kolonjach, bądź do pośrednictwa między kolonją a Macierzą. Przecie dla tej polskiej młodzieży, wychowanków naszych szkół handlowych, trzeba nam również miejsca w kolonjach.

O ile więc poparcie przez „Prager Tagbl.“ stanowiska Polski w zasadniczej sprawie pozyskania kolonii przyjąć należy z uznaniem i z wdzięcznością, o tyle zastrzec się trzeba przeciw wiązaniu sprawy kolonii polskich ze sprawą emigracji do nich żywiolu żydowskiego.

